

Првом потпредседнику су инфузије које прима удариле директно у главу (основано сумњам да двојица Вучићевих доктора, а „пријатеља који му помажу да издржи“ у инфузиони раствор стављају и нешто јаче). Није искључено ни то да су каниле убодене директно у мозак Првог. Тако се чини после ничим изазваног интервјуа Првог, објављеног у Курирском „Службеном гласнику“ у петак 16. августа 2013, на четири странице, са „укусно“ и „зналачки“ одабраним фотографијама [\[1\]](#). Па да почнемо од тога. Први над првима је усликан равно седам пута (напомена- фотографије у штампаном и електронском издању нису истоветне). Наравно, наш Вођа се налази на насловној страни „Qrīga“- наднаслов „Ексклузивни интервју Александар Вучић“, наслов „Имам Маршалов план за Србију“. Господин Први је у својој најомиљенијој молитвеној пози – дотичу се врхови прстију. На лицу је благ осмех. Све на насловници је подвучено жутим. Прва фотографија у тексту стоји уз први антрфиле и Први је опет у својој класичној, саветовано преподобној пози, склопљених прстију. На следећој фотографији (Вучић стоји, наслоњен на солбанк маску радијатора) која запрема вертикално пола стране Курирогласника, види се да господин Први води рачуна о гардероби- у првом плану је (ако не рачунамо тај осмех сите лисице) ланени плави сако – нов, испод кога је нова светлоплава кошуља – дугачких рукава (прошла су та времена када је имитирао антитренди Шешеља и носио флекаву кравату уз кошуљу кратких рукава). Ту су и фармерке – избледеле али чини се, баш нове. На следеће три фотографије Први жустро објашњава новинарки свој Маршалов план – како га је сам назвао (није нам јасно зашто га није назвао Вучићев план – то је, мора бити, због упадљиве скромности нашег Вође). Три фотографије су истоветне, изузев што Вучић (стоји) исказује своју вештину у померању руку на хиљаду начина (види се вежбао је, како су му и саветовали. Што би реко Рундек: „Пусти да ти свирам, душа гине од тишине. И не бој се буке, то што свира то су руке“. Последња фотографија је онако, репрезентативна, државничка: Вучић у тамно зеленој фотељи – у првом плану су, свакако руке, овај пут једна шака преко друге – озбиљан поглед – у позадини државна застава, наравно, истакнут грб.

Мрље прошлости

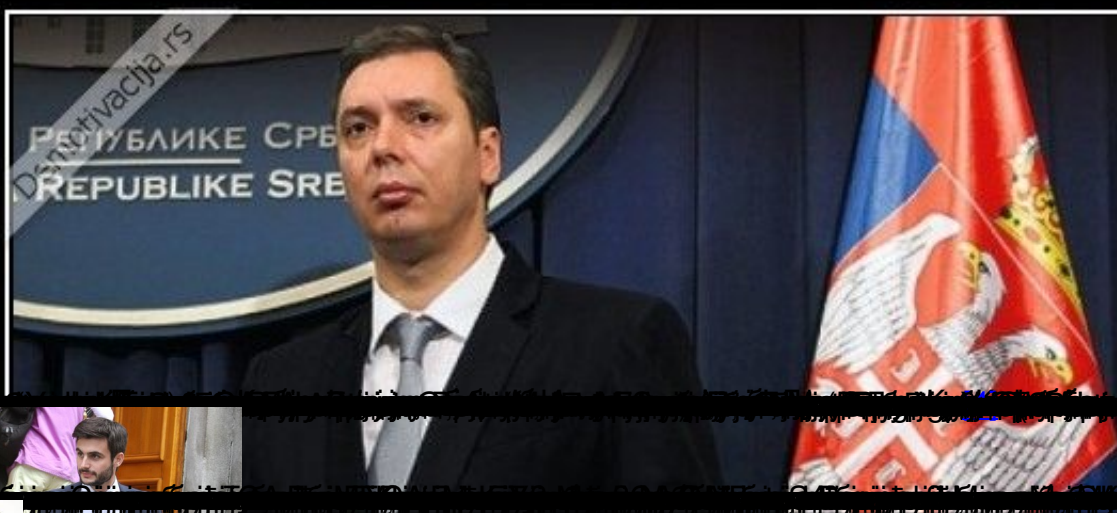
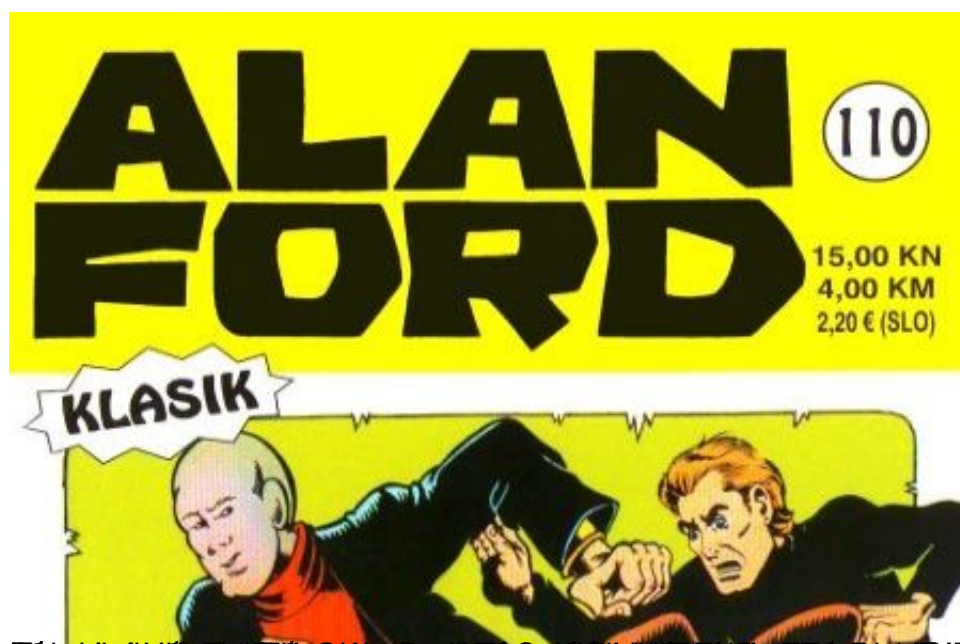
Чланак има три краћа антрфилеа. Први антрфиле објашњава оно што видимо на фотографијама. Непоколебivu решеност Вође да се не да уздрмати подсмесима због поза које заузима. Решеност да се покаже да су те позе баш „ин“ и да он чврсто стоји иза њих (у последњих пар месеци запажено је извесно колебање нашег Вође апропо заузимања саветованих поза, али ексклузивни интервју показује решеност Првог да раскрсти са сумњама у том погледу). Тај антрфиле има наслов „Говор тела – Моје руке су чисте“. Хм. Нешто ми се чини да је господин ПП неопрезно и нехотице подсетио на

Чедомира Јовановића, који је такође имао опсесију хигијеном руку. Додуше, Јовановић је беше упрљао руке, чистећи Србију? Код Првог ствари изгледа стоје обрнуто: руке су му чисте, али Србија није? Следи испрени питање Марије Кордић, искусне новинарке: Имате карактеристичан начин држања руку „у троуглу“. Одакле вам тај гест?. Следи још испренији одговор: “Увек сам желео да ми људи виде руке (Види руке!- кажу сви шибицари – оп.аут.). Нисам никоме ништа узео, ништа отео. Важно је да вам људи виде руке. Ја сам крупан човек, да их држим само испред себе, изгледало би смешно. И онда нађете да то изгледа мало скромније (оп. аут. Рекох вам да су у питању скромност и скрушеност), морате некако да их скупите, и тај гест је тако спонтано дошао (ха, ха – оп. аут.). Ништа друго). Мислим да је то поштеније него да држим руке испод стола, јер то изгледа као да нешто муљате, кријете, крадете. Немам шта да кријем. Моје руке су чисте и не стидим се да их покажем“. Господин Вучић губи из вида да се људи, бар неки људи, свега сећају. Сећамо се да господин ПеПе ове позе заузима тек последњих тринаест месеци - откако је постао Први Вођа. У претходних деветнаест година каријере није тако тихо и свечано говорио и није имао ове гесте и гримасе.

Када су га учили како да уведе нове позе и гестове и да избаци неке старе, објаснили су му и како ти нови знаци треба да наглашавају ритам изговорених речи. Због тога се и зову „диригентски знаци“. На три готово истоветне фотографије Вучић стојећи демонстрира три „диригентска знака“ – дланови на горе, дланови на доле и дланови један ка другом. На последњој „државничкој“ фотографији руке су преклопљене. Нове позе и изразе Вучић демонстрира откако су му ангажовани политички племени стране медијске и ПР савезници. Стога је неистина да је одувек хтео да му људи виде руке. Док је био радикалац, до тога му је било стало ко до лањског снега.

Александар Вучић

народни јунак/херој

Demotivacija.rs

Инфузија у мозак

Пише: Небојша Бакареџ
четвртак, 05 септембар 2013 13:06

